

FARNÍ SPOLEČENSTVÍ

Proseč • Nové Hrady • Perálec

ZÁŘÍ • ŘÍJEN 2011

www.farnispolocenstvi.cz

cena: dobrovolný příspěvek

(náklady na jeden výtisk Kč 10.-)

Milí farníci,

pěkně vás zdravím na začátku školního roku. Jsem moc rád, že jsme dětem z našich farností vyprošovali všechny potřebné dary Ducha Svatého ke studiu, a že jsem jim mohl požehnat do nového začátku a požehnat také jejich školní pomůcky. Uvědomujeme si, jak je školní docházka pro budoucnost našich dětí důležitá. Škola má vzdělávat a vychovávat. Primární poslání je vzdělání a rodiče v tom škole a svým dětem pomáhají. Ve výchově je to opačně. Rodina je prvním a nejdůležitějším místem výchovy a škola má v tom rodičům pomáhat. Rodiče mají dát svým dětem pevný a dobrý základ morálního života, na kterém je pak možno dál stavět. Žehnám také nyní vám rodičům, abyste měli dostatek moudrosti a trpělivosti, síly a statečnosti, ale především víry, naděje a lásky.

My křesťané jsme také děti, děti Boží. Bůh je ten nejlepší rodič, od kterého se my můžeme učit, a který nás ve své lásce vychovává celý náš život. Buďme i my podle vzoru Božího dobrými rodiči a vychovateli. Nezapomínejme Bohu za jeho vedení často děkovat.

Během prázdnin jsme prožili jistě mnoho krásných chvil. Některé ze života farnosti bych rád připomněl. V Proseči jsme na začátku prázdnin prožívali Farní den, během kterého jsme také posvětili nově opravené prostory fary a děkovali všem farníkům, kteří se do oprav zapojili. Ještě jednou bych všem chtěl co nejsrdečněji poděkovat za jejich obětovaný čas, darované prostředky a vynaložené úsilí. Bůh ať vám za vaši pomoc hojně žehná! Naše společné setkání během Farního dne jsme i za nepříznivého počasí mohli díky orlům prožít v suchu a pohodě. Děkujeme za zapůjčení prostor orlovný i všem, kteří tento den připravovali.

Ke konci července, opět na novohradskou pouť, jsme také v novohradské farnosti prožívali Farní den. Zde nám počasí více přálo, i když jsme byli připraveni na déšť. Byl jsem udiven, jak úžasné se obrovský stan vešel na náš farní dvorek. Atmosféra byla jako vždy výborná a veselá. Děkuji všem, kteří Farní den zajišťovali i všem účastníkům.

Rád bych z prázdnin připomněl také farní tábor v Proseči, kterého se zúčastnilo osm dětí. Díky precizní přípravě paní Renzové byl tento tábor velmi krásný a akční. Děkujeme jí za přípravu a organizaci.

Ještě jednu událost bych rád připomněl. Bylo to celosvětové setkání mládeže se Sv. otcem Benediktem XVI. v Madridu. Měl jsem tu možnost tam vyrazit s mládeží z našeho vikariátu, v počtu asi 25.

Obsah

- 2 Pastorační rady farností
- 3 XXVI. Světový den mládeže v Madridu
- 4 Svatojakubská pěší pouť do Santiaga de Compostelly
- 5 La Salette
- 6 Manželské setkání trochu jinak
- 6 Nejkrásnější ovoce letošního léta
- 7 Farní pouť v Luži
- 8-9 Svatí Cyril a Metoděj
- 9 Koncert Evy Henychové
- 10 Japonský skautský tábor Vojtěchov 2011
- 11 Orel Proseč
- 12-13 Kalendář, intence
- 13 Mikeš
- 13 Tábor
- 14 Po táboře...
- 14 Znamky z došlých dopisů

Na společnou cestu životem vykročili dne 16. 7.
Marie Novotná z Oldřetic a Vojtěch Brůna z Libeciny.

(pokračování na str. 2)

Milí farníci,

(dokončení ze str. 1)

Toto setkání jsme začali již o týden dříve v Tarragoně nedaleko od Barcelony, kde jsme mohli strávit krásné dny v krásném městě s úžasnou historií. Pak jsme putovali do Madridu, kde jsme se na samotné setkání se Svatým otcem připravovali v národním centru. Dopoledne katechezemi biskupů, skupinkami na jejich téma a společným slavením mše sv. Odpoledne jsme mohli navštívit nějaký program ze široké škály duchovních a kulturních programů. Vyvrcholením byla vigilie a mše sv. s papežem na jednom letišti v Madridu. Děkujeme Bohu za úžasnou chvíli tohoto setkání a vám všem, že jste nás na této pouti provázeli svou modlitbou.

Na závěr prázdnin jsme mohli vykonat společnou pouť k Matce Boží na Chlumecku u Luže. Děkuji všem, kteří se s námi vydali a svojí obětí vyprošovali potřebné dary sobě i svým blízkým.

Ještě jednou děkuji za vše dobré a žehnám vám.

o. Zdeněk

Farní tábor v Proseči

Přání farníků Václavu Jiráčkovi

Pán ti žehnej v celém žití,

abys šťastný byl,

že Pán sobě právě Tebe

za kněze si vyvolil.

Duch Svatý ti sílu dávej

pro každyčický den,

pod ochranou Matky Boží

cítil ses vždy spokojen,

Don Bosko ať je Ti vzorem,

bys měl mládež vždycky rád

a své vzácné volné chvíle

chtěl jim s láskou věnovat.

*Radostnou cestu k oltáři Ti přejí a
vyprošují farníci.*

Nové pastorační rady farností Proseč a Nové Hradky

Pastorační rady byly ustanoveny a představeny farnostem v neděli 28. srpna při mši sv., kdy také přítomní členové složili slib. Mandát této pastorační rady trvá 4 roky a její činnost se řídí stanovami diecéze. Zasedání pastorační rady je veřejné a účastnit se ho může každý farník. Ustanovena byla v tomto složení:

Členové:	Proseč	Nové Hradky
z funkce:	P. Zdeněk Mach Bc. Jana Renzová	P. Zdeněk Mach
zvolení:	Jiří Talacko Petr Jána Růžena Soukalová	Vojtěch Bruna Ing. Pavel Boštík Jaroslav Holomek
jmenování:	Petr Rejman Marie Víšková Josef Roušar	Pavel Vích Václav Novák Romana Poslušná
delegování:	Blanka Vopařilová (Charita) Martin Břeň (Orel)	Marie Vopařilová (Charita) Václav Nádvorník (Skaut) Stanislava Vopařilová (klub seniorů)

Většina členů byla zvolena již v předchozí PRF. Jsem rád, že se osvědčili, a že jim důvěřujete. Vyprošujme všem členům pastoračních rad všechny potřebné dary Ducha Svatého k této službě. Děkuji jim za ochotu, že tuto službu přijali.

Drazí farníci, v případě návrhů, potřeb či jiných záležitostí týkajících se pastorační služby, se obraťte, prosím, na tyto členy jako své zástupce.

o. Zdeněk

XXVI. Světový den mládeže v Madridu

V tomto článku bych se s vámi za poutníky z našich farností chtěla podělit o to, co jsme měli možnost prožít na celosvětovém setkání mládeže ve Španělsku. Světové dny mládeže se konaly 15.-21.8 v Madridu. Předcházel jim ještě tzv. předprogram ve španělských diecézích, české poutníky 11.-15.8. hostila diecéze Tarragona. Mottem setkání bylo:

**„V Kristu zapuště kořeny,
na něm postavte základy,
pevně se držte víry.“**

(Kol 2,7)

Během prvních 5 dní, které jsme prožili v Tarragoně, nás provázeli mladí dobrovolníci z místní farnosti. Byli jsme ubytováni v halách a tělocvičnách. Na snídani, oběd a večeři jsme dostávali balíček, tak jsme si pomalu začali zvykat na španělskou kuchyni. Program byl různorodý, část dne jsme trávili všichni společně u Českého národního centra např. modlitbou na zahájení dne, mši svatou nebo např. seznámením s folklórem naší a hostitelské země, důležité byly také informace k dalšímu dni. Byli jsme vděční za to, že jsme měli i dostatek volného času, který jsme podle libosti mohli trávit návštěvou památek a muzeí (vstup jsme měli zdarma) nebo koupáním v moři, což vzhledem k tropickým teplotám bylo častější. Přestože jsme byli na španělské pláži, velkou většinu návštěvníků pláže tvořili nadšení Češi a všude tam byla slyšet čeština.

Poslední den v Tarragoně si pro nás španělští organizátoři připravili divadelní představení o sv. Fruktuosovi, zajímavý byl také evangelizační koncert na jedné

z ulic města. Večer byla v aréně mezinárodní mše svatá, na kterou přijeli další národy z okolních diecézí. Na závěr mše jsme byli vysláni do Madridu a pak zavládlo obrovské veselí pro jižanské národy typické.

Během pobytu v Tarragoně jsme byli na celodenním výletu v Barceloně, kde se sešlo asi 60 000 poutníků z celého Katalánska a společně jsme prožili mši svatou s mezinárodní atmosférou. Pak jsme se vydali do ulic Barcelony, nejdříve jsme zamířili prohlédnout si La Sagradu Familií, která mě uchvátila, přestože jsem ji už navštívila před několika lety při puťáku s P. Mazrou. Dále jsme si měli možnost prohlédnout domy a Parc Güell

úžasné, že tam s námi může to být tolik kněží. Potom jsme ještě mohli strávit nějaký čas ve skupinkách několika lidí a povídat si o tom, co nás zaujalo nebo se nás nějakým způsobem dotklo, což bylo velmi přínosné, protože podnětů každé dopoledne bylo mnoho a mohli jsme si je tak i pomocí druhých utřídit a víc si z toho odnést. Odpoledne probíhal mezinárodní program Festivalu mladých – koncerty, výstavy, divadlo, muzea, taneční představení...večer byl i alternativní program v češtině (modlitba Taizé, adorace, křížová cesta). Českými organizátory byl vydáván časopis *Kořeň*, který nám dával informace o novinkách týkajících se setkání, španělských zvyků, nabídky programu a nechyběl ani rozhovor, svědectví a pár myšlenek z katecheze.

Velkolepé bylo přivítání Svatého otce na Plaza de Cibeles, na kterém byli téměř všichni mladí, přestože zrovna probíhala stávka metra a nebylo úplně jednoduché stihnout se tam dostat, následující den večer byla křížová cesta se Svatým otcem. V sobotu setkání vrcholilo vigilií na letišti Cuatro Vientos, kam jsme se vydali už odpoledne, abychom uhájili svá místa v sektoru. Celé odpoledne bylo krásně, ale když Svatý otec dorazil na letiště, spustil se déšť, i když jsme doufali, že tomu tak nebude. Brzy však přestal a vigilie mohla začít. Byla to pro mě krásná symbolika toho, že vše nemusí být tak, jak si představujeme, přesto to může být krásné. Na letišti jsme přespalí a ráno oslavili společnou mši svatou se Svatým otcem, který nás vybízel, abychom byli pevní ve víře a dokázali o ní vydávat svědectví. Byla to krásná tečka za tímto setkáním, než jsme se vydali na cestu do svých domovů.

Kromě Tarragony, Barcelony a Madridu jsme mohli poznat i další místa. Cestou do Španělska se všechny autobusy českých poutníků zastavily v Annecy ve Francii, kde jsme si mohli prohlédnout město spojené se sv. Františkem Saleským; přestože nebylo příliš teplo, někteří se také koupali v jezeře. Večer před odjezdem byla sloužena společná mše svatá. Cestou zpět jsme měli zastávku ve Versailles. Před prohlídkou zahrad ve Versailles většina z nás dala přednost návštěvě Paříže.

Toto setkání mi přineslo spoustu zážitků, podnětů k přemýšlení a bylo pro mě velkým povzbuzením ve víře. Bylo krásné být součástí společenství tolika lidí, kteří jsou každý jiný a z různých koutů světa, jsou radostní a chtějí postavit život na stejných základech...

Jarča Stoklasová

Svatojakubská pěší pouť do Santiaga de Compostelly

(francouzská královská cesta) s návštěvou Coimbry a Fatimy

Příprava na tuto pouť – dobré boty, ponožky, spacák, mast na nohy, pláštěnka, léky, atd. Ráno 8. 8. jsme spolu s vnučkou Dominikou byly připraveny na cestu. Syn Karel nás dovezl k vlaku do České Třebové a odtud jsme vlakem jeli do Břeclavi, kde jsme nasedli do autobusu a přes Bratislavu jsme dojeli do Vídně. Letecky jsme pokračovali do Madridu, a dále do Santiaga de Compostelly. Zde nás čekal autobus, kterým jsme dojeli do ubytovny, kde jsme si uložili i svoje zavazadla. Ubytovna byla pro 150 lidí, ale každý se zde choval ukázněně, jako bychom se znali. Ráno jsme vyrazili na první cestu, přes vesničky, kde je zachován ráz dřívější doby. Poutníci se zdraví bon kamíno (dobrou cestu). Po cestách jsme zastavovali u různých kostelů a privátů a sbírali razítka do Credencialu. Vycházeli jsme ze Sámosu, kde je starobylý klášter a také socha sv. Jakuba, kde jsme se vyfotografovali. Každý den jsme měli mši sv. a P. Majerník nás upozorňoval,

jak se máme starat také o své tělo, abychom si nezpůsobili nějaké puchýře, abychom měli i dostatek pití. Duchovně

bylo v areálu Jana Pavla II.

Ráno 15. 8. jsme odjížděli autobusem do Fatimy. Večer jsme se zúčastnili světelného průvodu na prostranství před kostelem a kaplí, kde je socha Panny Marie s korunkou. Druhý den jsme navštívili kostel, kde jsou uloženy ostatky Františka, Hyacinty i Lucie. Procházeli jsme křížovou cestu, která je v olivovém háji. Odpoledne jsme si prohlédli domky, kde tyto děti bydlely. Všechny prosby jsme světili Panně Marii. Ve středu ráno jsme se v kapli po mši sv. rozloučili s tímto místem, kde se Panna Maria zjevila třem dětem. S novým odhodláním jsme se vraceli domů. Obě tato místa jsou spojena s naší farností – kostel sv. Jakuba a první soboty v Chotovicích. Panna Maria žádala o uctívání jejího Nejsvětějšího srdce o prvních sobotách v měsíci - sv. zpověď, sv. přijímání, rozjímavý růženec. Z diecéze Hradec Králové nás bylo 8, Veronika Čepelková se starala o poutníky z Čech. Celkem jsme byli z Čech, Moravy i Slovenska. Putovali s námi tři kněží, všichni úžasní. Děkuji Bohu i všem, kteří se o tento zájezd zasloužili, že jsem mohla navštívit tato místa i se svojí vnučkou.

St. Vopařilová

Santiago de Compostella - Katedrála sv. Jakuba

nás povzbuzoval, abychom každý den poprosili a obětovali na nějaký úmysl. V neděli jsme dorazili do Santiaga de Compostelly. Cestou jsme se pomodlili růženec a zazpívali. Vcházeli jsme s českou vlajkou a dostatečně jásali. Naše radost byla velká, když jsme stáli před katedrálou a potkávali poutníky z celého světa. U kašny nás P. Majerník pokřtil vodou a přešli jsme se postavit do fronty, abychom dostali potvrzení o poutní cestě. Katedrála byla naplněná poutníky a dlouhý zástup nás pomalu přiváděl ke hrobu sv. Jakuba. Byl to velmi silný duchovní zážitek. Večerní ubytování

La Salette

Dne 19. září 1846 ve vesnici La Salette, vysoko v horách nad vesnicí, kde byl život obyvatel drsný, zjevila se Panna Maria malým pasáčkům krav. Vždy ráno děti vyvedly krávy na pastvu do kopců a večer se vracely domů. Melanie a Maxim byli dobří přátelé. Po celé dny pásli dobytek a hráli si, běhali, zpívali a skotačili. Když se ztišili po hrách, zjevila se jim Krásná Paní ozářená světlem. Záře vycházela z jejího kříže, který měla na prsou. Plakala. Melanie a Maxim byli udiveni, proč pláče. Neznali Paní. Sledovali její zámutek. Přiblížili se k ní. V důvěrném hovoru Paní vyprávěla své poselství. Její přání bylo, aby poselství, které jim řekne, předali všemu lidu. Zdůrazňovala *Pokání a Smíření!* Napomínala děti, vyzývala a prosila, aby lid zachovával Boží přikázání, aby se více naslouchalo slovům Jejího Syna, aby se dodržoval a světil sedmý den, aby tento den měli pro sebe, pro svoji duši, jako posilu pro každý příští den, aby se lid modlil a vždy se obracel k Bohu. Krásná Paní řekla: „Když lid neuposlechne, přijde hlad a bída. Nezbude nic na přežití. Jestli lid vezme v úvahu slova poselství, změní se skály a kamení v hromady obilí a úrody.“ Krásná Paní se dětí ptala, jestli se modlí..! „Prosím, modlete se Otče náš, Zdravas Maria - a modlete se často a hodně. Buďte mému Synu blízko, uposlechněte moji výzvu. Milé děti, všechno oznamte mému lidu,“ říkala Krásná Paní. Přítomnost Krásné Paní najednou končila a Paní odcházela tak lehce, že se snad ani nedotýkala země. Ještě se otočila na děti. Rozhlédla se kolem. Neplakala, ale její tvář byla smutná. Mizela v zářivém světle. Večer se Melanie a Maxim vraceli domů. Byli

plni dojmů a poznání. Tam teprve začali vyprávět o Krásné Paní. Vyprávění se rychle rozneslo po kraji. Přicházeli poutníci, ale i zvědavci a novináři. Dny a noci zůstávali poutníci na místě zjevení. Každý den se přesvědčovali a usvědčovali, že mezi ně přišla Panna Maria. Místo zjevení si prožívalo své těžké chvíle. Nepochopení Církve ale i veřejnosti stalo se ve světě známé. Avšak v roce 1851 Církev po velkých vyšetřováních a zjišťováních uznala Zjevení Matky Boží za pravé. Pramen vody, který vytryskl v roce 1846, stále vydává zdroj dobré a léčivé vody. Poutníci si vodu odvázejí do svých domovů.

V roce 2003 jsme se prvně setkali s La Salette. Autobus zaplněný poutníky vyjíždí z Proseče. La Salette nás přijala s otevřenou náručí. Krajina vysokých alpských velikánů nás uchvátila svoji úžasnou krásou, tichem, kde ticho svojí tichostí přímo křičí. Výstup na horu Gargas, stezičky a stráně hory jsou porostlé květinami všeho druhu - jsme jen v údivu. Toulky po horách a cestičkách byly tak úžasné, že nebylo třeba mluvit, nebylo třeba slov. Dny

prožité u Matky Boží se schylovaly a my odjížděli dále s příslibem, že se brzy zase sejdem. Čas opravdu běžel rychle a přišel rok 2008 a my jsme putovali zase k Marii. Plni nedočkavostí a nadšení. Co krásných chvil a ujištění ochrany Panny Marie jsme získali!!! Slovem se nevystihne toto místo, je třeba se fyzicky zúčastnit a dokázat si, že to i já ještě dokážu. Toto setkání se přímo vryje hluboko do duše a vy se rádi vracíte ve vzpomínkách sem vysoko do hor. Možná, že mnohý z čtenářů má ještě zápisky ve Farním zpravodaji. Tam si přiblížíte místa a poznání, tam klid a ticho hor si šeptají. Cítíte nablízku Matku Boží. Je to místo duchovní síly, krásy přírody, poznání země. V září letošního roku budou vzpomínkové oslavy Zjevení Matky Boží. Sto šedesáté páté výročí Zjevení Panny Marie. Připojme se v duchu do velkého zástupu poutníků!!! Děkuje se za ochranu svých drahých, prosme za sebe navzájem, nás samotné, za vlast a národ. Maria ví, Maria zná prosby svých dětí. Při výstupu na horu Gargas - bylo nás několik pohromadě, kteří jsme byli nadšeni La Salette - slíbili jsme si, že za pět roků odedneška setkáme se zase na La Salette. A kdo snad nebude moci, bude vzpomínat a v modlitbě pomáhat, abychom tuto cestu dokázali. A ti, kteří nás předejdou do věčnosti, budou nás provázet a mávat z nebeského obláčku. A nám s nimi bude dobře, protože budeme spolu spojeni. Těšme se, že naše putování se uskuteční. Díky otče Josefe, za životní pouť na místech nám milých.

Marie Soukalová, poutnice

...víte, že jedním ze 7 divů světa je socha Krista v Rio de Janeiro?

- socha má výšku 38 m
- je umístěna na špičce hory CORCOVADO
- socha je natřena zvláštním druhem mastku, tím je dosaženo vynikající odolnosti proti povětrnosti
- na vrchol hory k soše je možné vyjet autem nebo tramvají, pro odvážlivce možno jít i pěšky

Za pouhé tři roky bude toto město místem Světového setkání mládeže.

Svá.

Manželské setkání trochu jinak

Toto setkání se uskutečnilo v neděli 17. 7. a pro některé manželské páry začalo již mší svatou v Perálci a poté „buřtgulášem“ u Dvořákových. Pak každý pár dostal obálku s mapkou a rozmanitými úkoly, které měly být plněny během cesty mezi Perálci, Českou Rybnou a Kutvínem. Motto celé společné cesty bylo z Kazatele 4,9-12. Cílem naší cesty byl Šilinkův důl. Vycházeli jsme v pěti až sedmi minutových intervalech a nakonec jsme všichni šťastně dorazili do cíle. Protože nám spolu bylo hezky, rozhodli jsme se ještě posedět u Dvořákových, kterým tímto děkujeme za krásně připravený program a milou společnost.

E. Skalníková

*„Lépe dvěma než jednomu,
mají dobrou mzdu ze svého pachtění.*

Upadne-li jeden, druh jej zvedne.

*Běda samotnému, který upadne,
pak nemá nikoho, kdo by ho zvedl.*

*Také leží-li dva pospolu, je jim teplo;
jak se má však zahřát jeden?*

*Přepadnou-li jednoho,
postaví se proti nim oba.*

A nit trojitá se teprv nepřetrhne!“

(Kaz 4,9-12)

Nejkrásnější ovoce letošního léta

Léto už je v plném rozkvětu, ba už se skoro blíží ku konci. Všechny starosti, že se letos nic neurodí a nesklidí, se rozplynuly. A Bohu patří díky za abnormálně bohatou úrodu ve všem.

Hodně dní nám letos také propršelo, ale i to nám bylo ku prospěchu, alespoň jsme se mohli zastavit a udělat si čas sami pro sebe a pro své bližní. Vždyť velmi často nás někdo opravdu potřebuje k tomu, aby si mohl s někým blízkým, kdo mu rozumí a dovede ho vhodně podržet a podepřít, popovídat. A to přece stojí za to a je to vlastně i skutek křesťanské lásky. A také jedna taková událost je náš farní den, na kterém jsme se sešli. 24. července při poutní slavnosti svátku sv. Jakuba. Byla to slavnost moc krásná a pan farář na ni také pozval starosty všech obcí naší farnosti. Nepřišli všichni, ale těm co přišli, patří vřelý dík, že s námi prožili krásný den na farním dvoře. Určitě nás to moc sblížilo a my jsme ještě dlouho doma i díky panu Holomkovi, na to všichni moc vzpomínali při klobásách, které nám on zajistil. Jen je potřeba, aby se více lidí odvážilo přijít, abychom se mohli více vzájemně poznat. Jsme přece všichni jedna farní rodina. Velký dík také patří všem zpěvákům a hudebníkům, kteří zpívali a hráli jak při mši svaté, tak odpoledne na farním dvoře.

A další událost tohoto léta je také

dovolená a prázdniny mnoha lidí a dětí naší farnosti. Bohu patří díky, že se všichni šťastně vrátili z táborů a dovolených domů. Však jsme se za to s otcem Zdeňkem i sami doma hodně modlili. Ale ta největší událost letošního léta je setkání mládeže z celého světa v Madridu. Za naši farnost nás jistě dobře reprezentovali Otec Zdeněk, Jaruška a Petr. Moc jim za to děkujeme a přejeme a pevně věříme, že zážitky tohoto setkání jim vydrží na celý život. My všichni s vámi jsme toto prožívali s televizí Noe, ale být při tom je určitě nesrovnatelně krásnější. A při sledování těchto přenosů jsem poznala, že se není čeho obávat, jak to dopadne s naší planetou v časech příštích, když má Pán Ježíš tolik učedníků, kteří nesou jeho víru a evangelium do celého světa. Budeme se za vás všechny moc modlit, necht' se vaše víra a láska dostane mezi všechny lidi ve všech národech.

**„Dej mi poznat svoje cesty Hospodine,
uč mě chodit po Tvých stezkách.
Ved' mě cestou své pravdy a vyučuj mě,
vždyť jsi Bůh, má spása.“**

(Žalm 25,4-5)

Věříme a v modlitbách vás budeme stále provázet, aby Bůh Otec, Ježíš Kristus, Duch Svatý a stálá přímluva Panny Marie, přinesla jen to nejkrásnější ovoce letošního léta.

A ještě vám musím říci o neděli 21. srpna v našem kostele. Otce Zdeňka zastupoval otec František ze Skutče, za což mu patří vřelý dík. Jen si myslím, že se nemile dotknul našeho pana varhaníka, který nás léta doprovází při mši svaté. On totiž začal hrát ke svatému přijímání mariánskou píseň, asi se představoval na pouti u Panny Marie na Chlumečku a chtěl tak Matku Boží oslavit její písní. Pane Kudrno, prosím vás, nic si z toho nedělejte, já si myslím, že se nestala tak hrozná chyba, a že když má určitě Pán Ježíš před svou matkou přednost, protože je Syn Boží, je ale také syn Panny Marie, a tak by se určitě na nás nezlobil, že oslavujeme jeho matku. Vždyť sv. přijímání je veliký zážitek pro každého a píseň nikoho určitě neruší. A my se tedy nebudeme zlobit na otce Františka.

Už se zase blíží všem našim školákům školní povinnosti. Otec Zdeněk je nezapomněl pozvat všechny na nedělní mši svatou a při ní jim požehnat i všem jejich potřebám. Škoda jen, že my starší jsme také nemohli tu neděli vyrazit s taškou na zádech. Tak vám všem školáčkům, školákům a vysokoškolákům přejeme šťastný start s Božím požehnáním a ochranou Panny Marie a andělů strážných po celý školní rok 2011–2012.

vaši senioři

Svatí Cyril a Metoděj

V 9. století po Kristu byla Evropa rozdělena na říši západní Římskou a východní Byzancii. Říše Římská byla do roku 800 dějištěm častých válek a drancování barbarů Hunů, Vandalů a germánských kmenů. Až po roce 800 se Evropa částečně sjednotila pod Karlem Velikým, který založil dynastii Karlovců, a vládli pak v celé západní Evropě. V Římě vládl papež, představitel všech tehdejších křesťanů.

Ve východní Byzancii byli křesťané rovněž podřízeni římskému papeži a v hlavním městě Cařihradu byl zástupcem papeže patriarcha. Cařihrad stál na místě dnešního Istanbulu a říše Byzantská se rozkládala okolo celého Středozevního a Černého moře. Byla velmi konsolidovaná a mocnější než západní říše Římská a hlavní město Cařihrad bylo dvakrát větší než Řím. Žilo v něm téměř milion obyvatel, bylo velmi výstavné a měl největší křesťanský chrám sv. Sofie, postavený v 7. století. Jeho rozloha je 80x70 m, výška 60 m.

V té době bylo na našem území knížectví České a menší kmenová území, na Moravě pak říše Velkomoravská, která se rozkládala na dnešní Moravě, Slovensku, Maďarsku a částečně Polsku. Byla ještě pohanská. Bavoři se snažili tuto zemi přivést ke křesťanství a posílali sem své kněze. Ti však mluvili německy, lid jim nerozuměl a dokonce se jich bál. V Čechách bylo roku 845 pokřtěno 14 Čechů Lechů, poradců knížete Hostivíta, ale ani zde se křesťanství prozatím neujalo.

Na Moravě vládl kníže Rastislav a ten rozhodl, že pozve misionáře z Byzance, kde žilo mnoho Slovanů a slovanské jazyky si tehdy byly hodně podobné. V roce 863 poslal poselství k císaři Michalovi III. Ten vybral dva bratry, Konstantina a Metoděje. Tito bratři se narodili v rodině vysokého státního úředníka Lva ve městě Soluni, v městě druhém co do velikosti v Byzanci; mělo 200 000 obyvatel. Vedle Řeků zde žila polovina Slovanů a venkov byl celý slovanský. Matka bratří byla Slovanka a v rodině se mluvilo jen slovanským jazykem. Metoděj se narodil v roce 815 a Konstantin roku 827. Metoděj byl od mládí fyzicky

velmi zdatný, a proto byl otcem po projití řady škol v Cařihradě roku 842 určen do správy velkého území v dnešním Bulharsku. Ale vzdal se této správy a odešel do řeckého kláštera na horu Olymp. Konstantin byl od mládí velmi slabý a neudrživý, zato ale velmi nadaný. Prošel všechny dostupné školy a také novou univerzitu v Cařihradě. Měl možnost pracovat ve státní správě, ale odmítl a stal se knězem, spolupracovníkem patriarchy a stal se bibliotékem v Chrámu Svaté Boží Moudrosti (sv. Sofie), což byl hlavní chrám. Později také odešel do řeckého kláštera na Olympu, kde se sešel s bratrem Metodějem.

V roce 860 přišli do Cařihradu vyslanci chazarského chána a žádali, aby jim poslal misionáře, kteří by šířili křesťanství. Chazaři byli kočovný pohanský národ mezi Dněprem a Donem na území dnešní Ukrajiny. Bratři tam odešli, přinesli tam křesťanské knihy a po tři roky tam šířili křesťanství. V městě Cherson, kde žili již také Řekové, našli hrob čtvrtého papeže Klimenta, vyzdvihli jeho ostatky a vrátili se do Cařihradu.

Konstantin v roce 860 vytvořil pro Slovanů nové písmo, tzv. hlaholici, což svědčí o velkém nadání Konstantina. Touto glagolicí přepsali Písmo svaté pro Moravany. Na Moravu s bratry přišli též mladí kněží a mniši slovanského původu

a jazyka, ale také řemeslníci, kupci, umělci a stavitelé. Bratři přinesli také bohoslužebné knihy a též ostatky sv. Klimenta. Kulturní přínos jejich působení byl velký. Národ houfně přijímal křesťanství, protože je slyšel ve vlastní řeči. Bratři učili mladé lidi číst a psát, přinášeli jim novou kulturu, ale i nová řemesla. Radost a nadšení ze zdárné práce mezi širokými vrstvami obyvatelstva přinášely závist a žárlivost u německých kněží, kteří zde pozbyli významu. Bratři převyšovali německé misionáře vědeckou úrovní i praktickými znalostmi. Po několikaletém působení si Němci na ně stěžovali u papeže, že neslouží latinským způsobem. (V tehdejší světě byly tři liturgické jazyky: latina, řečtina a hebrejščina.) Oni zavedli liturgii slovanskou. Konstantin a Metoděj odjeli k audienci do Říma, cestou se

zastavili v Panonii a Benátsku. V Římě, kam přivezli i ostatky sv. Klimenta, byli uvedeni k papeži Hadriánu II., a papeže a jeho sbor přesvědčili o správnosti této liturgie. Konstantin se cestou do Říma roznemohl a uchýlil se do jednoho řeckého kláštera v Římě, stal se mnichem vyššího stupně a přijal jméno Kyril, latinsky Cyril. V únoru 869 v tomto klášteře zemřel ve věku 42 let. Pohřbu se zúčastnil celý Řím a je pochován v chrámě sv. Klimenta. Papež Hadrián II. povýšil sv. Metoděje a vymezil mu hranice nové diecéze. Po návratu do Panonie, která byla součástí moravské diecéze, reformoval Metoděj kněžstvo, ale to se nelíbilo Bavorům a Němcům. V té době měli Němci Velkomoravskou říši pod svou mocí a knížete Rastislava v zajetí. Knížete odsoudili k smrti, zbavili ho zraku a zavřeli v některém klášteře, kde zemřel. Když přišel Metoděj na Moravu, i jeho zajali. V Pasově ho soudili tři biskupové: pasovský, řezenský a tírzinský. Když jim Metoděj odporoval a řekl jim, že ho tam poslal Svatý otec, dokonce ho pasovský biskup udeřil bičem. Dva a půl roku byl Metoděj vězněn i se svými mladými žáky v klášteře v Elvagen, odkud psal dopisy papeži, ale žádný k němu nedošel, až jeho žák Lazar z kláštera uprchl a došel do Říma. Tam byl již nový papež Jan VIII. V té době sháněl

Metoděje nový kníže moravský, Svatopluk, ale němečtí biskupové ho zapírali. Lazar všechno papeži řekl a papež poslal anconského biskupa Pavla jako svého delegáta. Ten osvobodil Metoděje z vězení a provinilým biskupům uložil různé tresty. Metoděje znovu odvedl r. 874 na Moravu a usadil ho jako biskupa a později arcibiskupa pro celou Velkou Moravu, která obsahovala také Čechy, Míšeňsko, obojí Lužici, Slezsko a Krakovsko. Dále byla do svazku napojena i Panonie.

V té době byla Velká Morava na vrcholu své moci a církevně byla podřízena pouze papeži. Na jednom setkání u knížete Svatopluka byl také český kníže Bořivoj I. a jeho manželka Ludmila, tehdy ještě pohani, a ti při hostině jako pohani seděli na zemi a křesťané hodovali u stolu. Arcibiskup Metoděj se ujal knížete Bořivoje a Ludmily a přesvědčil je, aby se dali pokřtít. Stalo se to v roce 874 a pokřtěno bylo i jejich třicet průvodců. Po návratu do Čech založil Bořivoj na Levém Hradci první křesťanský kostel sv. Klimenta. Do Čech poslal Metoděj kníže Kaicha se sborem kněží, aby šířili křesťanství. I Metoděj později také navštívil Čechy a založil zde některé kostely, např. i v Litomyšli kostel sv.

Klimenta. Ale němečtí kněží pořád brojili proti Metodějovi a žalovali v Římě. Roku 880 navštívil Metoděj ještě Cařihrad, kde byl přátelsky uvítán. Znovu musel cestovat do Říma a znovu musel hájit svoji práci na Moravě. Na Moravě zatím bylo ustanoveno biskupství v Nitře, kde se stal biskupem Viching, Němec, velký nepřítel Metoděje. Kníže Svatopluk však Vichingovi nepřál, a tak se Metoděj těšil důvěře knížecí a v klidu mohl rozvíjet svoji diecézi. R. 883 dokončil přeložení celého Starého zákona do slovanského jazyka. Začal psát se svými žáky životopis svého bratra Konstantina. R. 885 cítil, že jeho život slábne, proto pověřil vedením diecéze svého nástupce Gorazda, rodilého Moravana. Viching psal nové stížnosti do Říma a nový papež Štěpán V. mu dal za pravdu. Ale to už byl rok 885. To už se Metoděj nedozvěděl, neboť zemřel 6. dubna na Květnou neděli roku 885 ve věku 70 let. Byl pochován v metropolitním chrámě Panny Marie, za oltářem, a dodnes se hledá jeho hrob. Jeho žáci a biskup Gorazd pokračovali v jeho díle. R. 889 byli Metodějovi žáci vyhnáni z Moravy a odešli, někteří do Čech, hodně jich odešlo do Bulharska, Srbska, na Ukrajinu a do Rusi. Někteří byli

dokonce vězněni a prodáni od Němců do otroctví. I po Gorazdovi jakoby se slehla zem.

Velké dílo po soluňských bratřích v našich zemích zůstalo a na tuto tradici navázal sv. Prokop a v duchu této tradice byl vyučen i sv. Václav. Slovanskou liturgii zavedl na Sázavě sv. Prokop a s přestávkami se užívala až do r. 1100, kdy byla definitivně zrušena. Karel IV. založil v Praze klášter na Slovanech, který byl zasvěcen P. Marii, sv. Jeronýmovi, sv. Prokopu, sv. Vojtěchu, a Cyrilu a Metodějovi, kteří tehdy nebyli ještě svatí. Byla tam zavedena slovanská liturgie. Po několik století jakoby se na soluňské bratry zapomnělo. Až v 19. století, r. 1863 bylo slaveno tisícileté výročí příchodu bratří na Moravu. A teprve roku 1880 byli Cyril a Metoděj svatořečeni a v roce 1981 vyhlášeni patrony Evropy. Zatímco u Rusů, Bulharů a Srbů byli dávno svatí... Teprve v polovině 19. století a na začátku 20. století byly stavěny sochy těchto svatých bratří. Dá-li Pán, v roce 2013 oslavíme 1150 let jejich příchodu, kdy k nám přinesli křesťanství a vzdělanost.

Jaroslav Cibulka, Přeluka

Malé dítě v kolébce
anděla má za Strážce,
Pán Bůh mu ho dal,
by mu v žití pomáhal.

Za tu lásku, za tu péči
dítě se mu neodvděčí,
až když přijdou mužná léta
a do srdce pýcha vníká,
pozná, že ho vede ruka
jeho anděla.

„Nehřeš! Jdi jen dál,
Pán mě k tobě posílal,
abych ti svou svatou rukou
na srdíčko zaklepal,
aby čisté srdce tvoje
neušpinil hříchů kal.“

Potom muž mu poděkuje,
lásku, vděčnost opětuje
svému Otci v nebesích,
že ho v jeho mladém věku
neovládl těžký hřích.

Marie Šplíchalová

Šťastný domov

Kdo své štěstí v dáli hledá,
spěje smuten záhy zpět,
čeho tobě domov nedá,
nepodá ti širý svět.

Často pod tvou chudou střechou
bývá více radostí,
vždyť štěstí jen tam přebývá,
kde se láska uhostí.

Vespolek se rádi mějte,
ať je pěkná vzpomínka
na maminku, na babičku,
dědečka i tatínka.

Ať se vaše děti domů
vždycky rády vracejí
a svou láskou a vděčností
rodičům vše splácejí.

Marie Šplíchalová

Zpěvačka a kytaristka

Eva Henychová

na svých koncertech oslovuje publikum
všeho věku, ale především lidi
přemýšlivé, tázající se a hledající.

Srdečně vás zveme na její koncert,
který se uskuteční

**v neděli 9. 10. 2011 v 16 hodin
v kostele v Nových Hradech.**

Vstupné dobrovolné.

Japonský skautský tábor Vojtěchov 2011

Po smrti krále Širikawy byla ohrožena stabilita vlády japonského císařství a nebylo jasné, kdo usedne na císařský trůn po jeho smrti. Podle věštby se měla vláda ujmout ta princezna se svojí dynastií, která prokáže nejvíc odvahy a nejlépe si dokáže poradit v náročných zkouškách. Dynastie musely zachránit slunce, které díky kletbě nemělo už nikdy v zemi Vycházejícího Slunce vyjít. Musely najít zlato, aby měly dostatečné bohatství na obživu obyvatel a na správu císařství. Členové dynastií museli prokázat schopnosti v boji, aby ubránili svůj majetek i v zápase Sumó, který je pro Japonce národním sportem. Ale museli prokázat také svoji zručnost a důvtip při skládání origami. Posledním úkolem bylo najít ztracenou sluneční korunu, kterou následně byla princezna nejlepší dynastie korunována a stala se novou císařovnou. Při příležitosti princezny korunovace byly uvedeny na scénu hry ve stylu klasického japonského divadla Kjógen, které byly pro všechny přítomné velkým kulturním zážitkem.

Pajda

OREL Proseč

Vážení farníci,

chci vás seznámit s tím, jaký je současný stav naší orlovný, bývalého kulturního domu a co s touto budovou nyní zamýšlíme.

Je tomu již 9 let, co nám Biskupství královéhradecké jako vlastník diecézního domu (kulturního domu) č. 59 dalo na vědomí, že dům byl zařazen do seznamu objektů, které nepotřebuje, a tak jako ostatních asi 100 budov v diecézi chce i náš dům prodat. Tehdy jsme se proti tomu postavili a napsali jsme otci biskupovi dopis, ve kterém jsme se podivili nad uvedeným rozhodnutím, vyjádřili jsme nesouhlasné stanovisko s prodejem a uvedli jsme důvody, proč dům potřebujeme. Tento dopis jsme podpořili podpisy asi 130 prosečských farníků. Na následném osobním jednání zástupců naší farnosti s otcem biskupem nás pan biskup (a nejen on...) „varoval“ před obtížností získat finanční prostředky pro udržování a rozvoj podobných objektů. Toho jsme se však nezalekli a začali jsme hledat řešení. Mezitím byl dům nabídnut k odkoupení Obci Proseč a byl předán i hradecké realitní kanceláři, aby zprostředkovala prodej komukoliv! V polovině roku 2003 jsme byli nenadále osloveni jedním dobrodincem, že můžeme získat nemalou finanční částku od zahraničního sponzora, kterou bychom mohli využít na celkovou rekonstrukci a přestavbu kulturního domu, ale musíme získat statut Orla. Slíbená částka, kterou jsme měli obdržet, byla ve výši 16–17 mil. Kč, proto jsme se toho chytily, zrušili jsme Svatojosefskou jednotu, která byla legálním uživatelem kulturního domu, a založili jsme jednotu Orel Proseč. Zakrátko jsme však zjistili, že vidina velkých peněz je v nedohlednu a nakonec jsme byli velmi vděční Ústředí Orla v Brně, které nám zajistilo potřebnou kupní částku, a dům jsme na konci roku 2004 získali do vlastnictví.

Tím skončila první etapa, ta lehčí, ale ta těžší byla před námi – získání potřebných financí na opravu orlovný. Bohužel došlo na slova otce biskupa Duky. Budova, jak mnozí starší pamatují, byla do současné podoby přestavěna Národním výborem Proseč v letech 1966–1968. Přestavba však byla provedena nešetřným způsobem a jeho negativní důsledky jsou na budově každým rokem více znatelné. Především se jedná o vlhkost obvodových zdí v důsledku jejich uzavření betonovým soklem, rozpadání nosných zdí zadních částí budovy jejich závozem zeminou do výše 1,25 m nebo o narušenou statiku schodišťové přístavby. Svatojosefská jednota, která z pověření

Biskupství převzala budovu od Obce Proseč v roce 1991, zajišťovala údržbové práce podle svých finančních možností a zaměřila se na nejnnutnější opravy, jako byl náter střechy, opravy okapů a svodů, opravy sociálního zařízení nebo vytvoření jevištního zázemí, včetně osvětlení, které bylo před opuštěním budovy demontováno a odvezeno sdružením KaSS při MNV.

I Orel, stejně jako Svatojosefská jednota, se snaží zajišťovat potřebné údržbové práce na budově, ale zhoršující se technický stav se vlastními prostředky nepodařilo zastavit. Finanční prostředky na opravy jsme získávali z vlastní činnosti nebo z dotací z ústředí Orla. Každoročně jsme na údržbu a provoz mohli podle pokynů z ústředí žádat o potřebné finance, čehož jsme vždy využívali a žádali jsme v řádu statisícových částek, ale k čerpání jsme obdrželi částky jen max. do 15 až 18 tis. Kč! Nynější stav budovy je velmi špatný, místy téměř havarijní – ústřední vytápění nelze používat, jsou prorezlé radiátory i rozvody, vodovodní potrubí v sociálním zařízení je prorezlé, parketová podlaha je rozvolněná a strop na sále zčásti uvolněný, trhá se schodišťová přístavba od hlavní budovy, náter plechové střešní krytiny je již nevyhovující, stoupá vlhkost obvodového zdiva a u zadních částí budovy se rozpadá nosné zdivo. Již několik roků žádáme o investiční dotace na celkovou rekonstrukci a přestavbu orlovný, a to jak prostřednictvím kraje, tak i přes ústředí Orla na MŠMT nebo přes MASS Litomyšlsko. Zpracovali jsme několik projektů (Sportovně rekreační centrum Orel Proseč, Rekonstrukce Orlovný Proseč, Stavební úpravy domu č. 59, Výstavba sociálního zařízení) a ty jsme během let postupně měnili a upravovali v návaznosti na jednotlivé požadavky poskytovatele dotací. Bohužel bezvysledně. Jediné, co se nám podařilo, byla rekonstrukce 3 místností v mezipatře v celkové částce 240 tis. Kč (z mimořádných dotací jsme obdrželi 171 tis. Kč, ostatní jsme hradili z vlastních zdrojů) v roce 2009.

Aby byla budova orlovný opět provozuschopná, je nutná investice ve výši min. 8,5 mil. Kč. A kdybychom chtěli zajistit bezbariérový přístup do 2NP pro tělesně postižené, což u těchto budov bývá standardní záležitostí, musíme připočít dalších 1,5 mil Kč. I na letošní rok jsme žádali na příslušném ministerstvu o investiční dotaci, ale z důvodu změněných podmínek pro letošní rok jsme s ohledem na počet obyvatel v Proseči (do 3000) mohli žádat už jen o 3 mil. Kč. Pokud bychom chtěli žádat o větší částku, např. o

zmiňovaných 8,5 mil, museli bychom se sami podílet min. 20% z požadované částky na financování. Dotaci jsme opět neobdrželi. Následně jsme došli k názoru, že i v případě kladného vyřízení bychom nebyli schopni budovu za požadované 3 miliony dostatečně zrekonstruovat. Za uvedenou částku bychom opravili jen jedno podlaží (2NP), ale přízemí (1NP), sklepy a zadní budovy by zůstaly ve stavu stávajícím, což by provoz a využití budovy značně omezovalo. Proto jsme začali jednat s Městem Proseč o možnosti a spolupráci při řešení obnovy a rekonstrukce chátrající budovy. Město v rámci své koncepce v kulturní a společenské oblasti a v rámci toho, že má zájem o vytvoření reprezentativního objektu pro setkávání občanů, pro pořádání koncertů, divadelních představení nebo kina, projevilo o tuto budovu zájem a je ochotno ji převzít – odkoupit a vzít zátěž celkové rekonstrukce na sebe. My ale na druhou stranu chceme, abychom nejen jako Orel, ale i jako farnost mohli za přijatelných podmínek i v budoucnu tento dům využívat ke svým účelům, k setkávání farníků, k pořádání různých besídek, přednášek apod. Proto jsme na společném jednání mezi Městem a Orlem Proseč vytvořili rámcovou dohodu, která tvoří základ pro možnost dalšího působení a setrvání jednoty Orel Proseč v budově a pro celkové využití budovy farníky i ostatními občany Proseče. Součástí této dohody je mimo jiné i to, že Orel Proseč bude mít v nově rekonstruovaném objektu vytvořeny prostory pro svou činnost. Nájemní smlouva na dobu neurčitou bude zavkládována na LV nemovitostí jako věcné břemeno. Rovněž bude zavkládováno jako věcné břemeno Města Proseč, že budova bude trvale v majetku Města a nebude v budoucnu vytvořena možnost prodeje jinému subjektu pro komerční, prodejní nebo jiné účely.

Jsme přesvědčeni, že s ohledem na stav budovy, s ohledem na finanční možnosti Orla Proseč a s ohledem na vstřícnost Města Proseč, je toto rozhodnutí správné. Celou záležitost jsme projednali na členské schůzi Orla dne 10. 6. 2011 a výše uvedený záměr byl členy odsouhlasen.

Nyní jednáme s Ústředím Orla v Brně o povolení prodeje budovy, protože i když jsme vlastníky, nemůžeme dle stanov Orla bez souhlasu předsednictva Orla v Brně dům převést na jiného vlastníka.

*Josef Roušar,
starosta jednoty Orel Proseč*

Kalendář

15. 9. čtvrtek	<i>Chotovice:</i>	17.00	náboženství
		18.30	mše sv.
	<i>Proseč:</i>	17.30	modlitby matek
16. 9. pátek	<i>Proseč:</i>	17.00	mše sv., setkání mladších dětí
17. 9. sobota	<i>Brno – Žabovřesky:</i>	11.00	jáhenské svěcení
18. 9. neděle	25. neděle v mezidobí		
P. Zdeněk Mach bude na dovolené od 19. do 30. 9.			
23. 9. pátek	<i>Perálec:</i>	20.00	setkání manželů
25. 9. neděle	26. neděle v mezidobí		
	<i>Proseč:</i>		posvícení
29. 9. čtvrtek	<i>Chotovice:</i>	17.00	náboženství
	<i>Proseč:</i>	17.30	modlitby matek
2. 10. neděle	27. neděle v mezidobí		
	<i>Nové Hrady:</i>	19 - 20	svátost smíření, adorace
6. 10. čtvrtek	<i>Perálec:</i>	17.00	svátost smíření
		18.00	mše sv.
7. 10. pátek	<i>Nové Hrady:</i>	17.00	mše sv.
	<i>Proseč:</i>	18.30	mše sv., setkání mládeže
8. 10. sobota	<i>Chotovice:</i>	16.30	mše sv.
9. 10. neděle	28. neděle v mezidobí		
	<i>Proseč:</i>	19 - 20	svátost smíření, adorace
	<i>Nová Ves:</i>		posvícení
12. 10. středa	<i>Proseč:</i>	19.30	setkání nad katechismem
13. 10. čtvrtek	<i>Chotovice:</i>	17.00	náboženství
		18.30	mše sv.
	<i>Proseč:</i>	17.30	modlitby matek
14. 10. pátek	<i>Česká Rybná:</i>	15.30	mše sv.
	<i>Proseč:</i>	17.30	mše sv., setkání starších školáků
16. 10. neděle	29. neděle v mezidobí		
	<i>Nové Hrady:</i>		posvícení
	<i>Perálec:</i>		posvícení
	<i>Libecina:</i>		posvícení
21. 10. pátek	<i>Chot. sv. Josef:</i>	10.00	mše sv.
	<i>Proseč:</i>	17.00	mše sv., setkání mladších dětí
23. 10. neděle	30. neděle v mezidobí		
	<i>Proseč:</i>	17.00	drakiáda
	<i>Doubravice:</i>		posvícení
27. 10. čtvrtek	<i>Chotovice:</i>	17.00	náboženství
		18.30	mše sv.
	<i>Proseč:</i>	17.30	modlitby matek
28. 10. pátek	<i>Proseč:</i>	20.00	setkání manželů
30. 10. neděle	změna času - ze 3.00 na 2.00		
30. 10. neděle	31. neděle v mezidobí		
	<i>Nové Hrady:</i>	18 - 20	svátost smíření, adorace
	<i>Zderaz:</i>		posvícení

Intence

Čtení a žalmy: cyklus A

Proseč - intence a čtení

17. 9. Za rodiče Vobejdovy a Soukalovy, živé i zemřelé z rodů.
 18. 9. Za Marii Sejkorovou, tatínka a rodiče Sejkorovy.
čt: manželé Taláckovi st.
 24. 9. Za Aloisii Vobejdovou, manžela a syna.
 25. 9. Za rodiče Javůrkovy.
čt: Eva Rabová, Andrea Odehnalová
 26. 9. Za rodiče Drahošovy, živé i zemřelé.
 28. 9. Za Václava Stříteského a Miladu Stříteskou.
 1. 10. Na úmysl dárce.
 2. 10. Za Františka Skálu, čtyři sourozence a rodiče z obojí strany.
čt: manželé Taláckovi ml.
 3. 10. Za Boží pomoc a uzdravení.
 8. 10. Za Boženu Bařovou, manžela a dceru.
 9. 10. Za Miroslava Vobejdu a rodiče.
čt: Miroslav a Božena Vobejdovi
 15. 10. Za Jiřího Bureše a rodiče.
 16. 10. Za Marii a Jaroslava Macháčkovy a jejich dva zetě.
čt: manželé Dastychovi
 23. 10. Za zemřelé i živé členy rodiny Bartošovy a Králový.
čt: Marie Bartošová, pan Vostřel
 30. 10. **čt: Jan a Pavla Černí**
 1. 11. Za P. Josefa Čechala, za všechny živé i zemřelé kněze.
 4. 11. Na úmysl dárce.
 6. 11. Za Františka Skálu, čtyři sourozence a rodiče z obojí strany. **čt: Martin a Pavla Roušaroví**
 11. 11. Za Zdeničku Cimburkovou a otce.
 13. 11. Na poděkování za dar života.
čt: Růžena Soukalová, Marie Višková
 20. 11. Za Miroslava Vobejdu a celou rodinu.
čt: Libuše Halámková, Božena Vobejdová
 21. 11. Za Miroslava Bílého a maminku.
 27. 11. Za Růženu a Františka Skálový, jejich pět dětí a živé i zemřelé z těchto rodů.
čt: Jana Hromádková, Jan Boštík

Nové Hrady - intence a žalmy

18. 9. Za Václava Šimka a duše v očistci.
ž: Vendula Nováková
 25. 9. Za rodinu Votroubkovu, živé i zemřelé.
ž: Dáša Nováková
 28. 9. Za Václava Cibulku, manželku a celý rod.
 1. 10. Za Josefa a Miladu Andrlovy a rod Andrlů a Šlégrů.
 2. 10. Za manžele Lebedovy, rodiče z obojí strany, syna Václava, manželku a vnuka Miloše.
ž: Petr Poslušný
 5. 10. Za živé i zemřelé z rodin Flídrových, Kotoulkových, Červených a Černínových.
 9. 10. Za Josefa Hrušku, rodiče a sourozence z obojí strany.
ž: Anežka Nováková
 12. 10. Za zemřelé rodiče.
 16. 10. Za živé i zemřelé členy rodiny Janeckých, Sokolových, Křečkových, Štikových a Dvořákových.
ž: Růžena Odehnalová
 19. 10. Za rodinu Novákovu, za živé i zemřelé členy rodiny Chadimovy.
 23. 10. Za Josefa Havlíka a rodiče. **ž: Karel Vopařil**
 26. 10. Za Marii a Františka Bařovy a rodiče z obojí strany.
 30. 10. Za Jana Pešinu, sestry Marii a Bohuslavu, jejich manžele, rodiče, celý rod a duše v očistci.
ž: Vendula Axmanová
 1. 11. Za rod Binků, Zlesáků a Nováků a duše v očistci.
 2. 11. Za duše v očistci.
 6. 11. Za duše v očistci. **ž: Romana Poslušná**
 9. 11. Za Václava Šimka a duše v očistci.
 13. 11. Za živé a zemřelé členy rodin Sokolovy, Burešovy, Horákovy a Blažkovy. **ž: Vendula Nováková**
 16. 11. Za Josefa Bartoše a syna.
 20. 11. Za Stanislava Klapala. **ž: Dáša Nováková**
 27. 11. Za Josefa Holomka, bratra, rodiče z obojí strany a celý rod. **ž: Petr Poslušný**

1. 11. úterý	Slavnost Všech svatých	<i>Perálec:</i>	16.00	mše sv.
		<i>Nové Hrady:</i>	17.15	mše sv.
		<i>Proseč:</i>	18.30	mše sv.
2. 11. středa	Vzpomínka na všechny věrné zemřelé	<i>Nové Hrady:</i>	8.00	mše sv.
			16.30	pobožnost na hřbitově
		<i>Proseč:</i>	17.30	mše sv.
			18.30	pobožnost na hřbitově
3. 11. čtvrtek		<i>Perálec:</i>	16.30	svátost smíření
		<i>Proseč:</i>	17.30	modlitby matek
4. 11. pátek		<i>Nové Hrady:</i>	17.00	mše sv.
		<i>Proseč:</i>	18.30	mše sv. + setkání mládeže
5. 11. sobota		<i>Chotovice:</i>	16.30	mše sv. + pobožnost na hřbitově
		<i>Proseč:</i>	18.30	mše sv.
6. 11. neděle	32. neděle v mezidobí	<i>Proseč:</i>	18 - 20	svátost smíření, adorace
9. 11. středa		<i>Proseč:</i>	18.30	setkání nad katechismem
10. 11. čtvrtek		<i>Chotovice:</i>	17.00	náboženství
			18.30	mše sv.
		<i>Proseč:</i>	17.30	modlitby matek
11. 11. pátek		<i>Česká Rybná:</i>	15.30	mše sv.
		<i>Proseč:</i>	17.30	mše sv., setkání starších školáků
13. 11. neděle	33. neděle v mezidobí			
18. 11. pátek		<i>Chot. sv. Josef:</i>	10.00	mše sv.
		<i>Proseč:</i>	17.00	mše sv., setkání mladších dětí
20. 11. neděle	Slavnost Ježíše Krista Krále			

Perálec - intence

25. 9. Za Luboše Drahoše, rodiče, sourozence a celý rod.
 2. 10. Za živé i zemřelé členy rodiny Vostřelovy, Reslovy a Slámovy.
 9. 10. Za Marii a Františka Kulhavých a syna Františka.
 16. 10. Za Lukáše Pražana.
 23. 10. Za manžele Bělouškovy, rodiče a sourozence.
 30. 10. Za Václava Pokorného, syna a oboje rodiče.
 13. 11. Za Václava Pokorného, otce a živé i zemřelé tohoto rodu.
 20. 11. Za Ladislava Kulhavého, oboje rodiče a švagrovou Růženu.

- **Modlitba růžence** vždy 30 min. před mší sv.
- **Svátost smíření** vždy 30 min. před mší sv. (kromě nedělí v Nových Hradech a Perálci) a také jak je uvedeno v kalendáři.
- Změny v kalendáři i pravidelných bohoslužbách vyhrazeny.
- Aktuální informace při nedělních ohláškách a na webových stránkách našich farností:

www.farnispolocenstvi.cz

Pravidelné bohoslužby

	<i>Proseč</i>	<i>Nové Hrady</i>	<i>Perálec</i>
NE	8.00	9.30	11.00
PO	7.45		
ST	18.30 *	8.00	
ČT	7.45		
PÁ	18.30 *		
SO	18.30 *		

* Od 31. 10. bude večerní bohoslužba v 17.30.

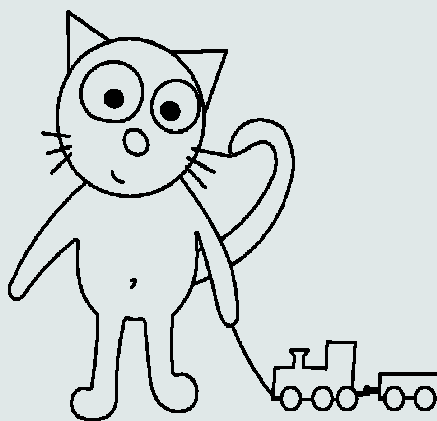
Milí rodiče, prarodiče a ostatní „dospělí hlídači“,

po prázdninové pauzičce Vás se svými ratolestmi srdečně zvu od čtvrtka 1. září do nově zrekonstruovaného rodinného centra Mikeš, které sídlí na katolické faře. Jsou pro vás připraveny další zajímavé aktivity, jako jsou pohybové hry, zpívání, říkadla, tvořivé dílničky, procházky a odpolední nárazové programy.

Mikeš bude otevřen každé úterý a čtvrtek dopoledne od 9 do 12 hodin, program začíná v 10 hodin. Dopoledne je určeno pro děti do pěti let, odpolední nárazové programy jsou pro dospěláky s dětmi do sedmi let, pro menší děti bude zajištěna herna s dozorem.

Nestyd'te se a přijďte prožít společné pohodové chvíle. Těším se na Vás.

Váš Mikeš

Tábor

Tento tábor byl zvláštní, protože jsme tady (kousek od Buchlovic, areál Dopraváku-Smrďavka) byli skupina ze stacionáře v Chotovicích a děti z okolí Litomyšle. Tábor byl zaměřen na téma – TŘI MUŠKETÝŘI a BUCHLOVSKÝ RARÁŠEK. Navštívili jsme zámek v Buchlovicích, hrad Buchlov, nedělní mši v Buršicích, Račí studánku, Velehrad. Všechna místa byla velmi krásná. Kromě výletů jsme si zahráli hry, vyráběli trička a věnovali se mnoha dalším aktivitám, které nás velmi bavily. Poznali jsme tu mnoho kamarádů, naučili jsme se nové hry. Za to všechno moc děkujeme vedoucím.“

Těšíme se na další tábor na Moravě.

Karel, Hana, Renata,
Lucie, Pavel, Slávka

Po táboře...

Při pochůzce po obchodech, jeden teplý den donutil mě, abych si chvíli sedla v parku. Našla jsem volnou lavičku. Děti kolem běhaly a proháněly balon. Zastavení hry bylo vždy, když balon spadl do kašny u kohouta, kde voda tryská a osvěžuje.

Mělo to tak být!!!

Nečekaně a docela bez ostychu přisedl si ke mě chlapec. Pokukovali jsme nejprve po sobě. On začal první. Jmenuje se Martin. Od svého narození vždy povídavý a pohotový. Chtěl se bavit. Vyprávěl mi, jak byl na skautském táboře, jak se mu tam líbilo. Ve stanu byl s Petrem, který se stal jeho spolutáborníkem a se kterým si rozuměl. Spolu byli ve stanu, spolu měli společné noční hlídky, společné plnění bobříků odvahy, společné škrabání brambor... a teď je všemu konec. „S Petrem jsme si dali slovo, že příští rok, budeme zase spolu ve stanu a že se během roku

navštívíme...“. Martin vyprávěl a vzpomínal. Jeho maminka, před jeho narozením, vedla roj světlušek. „Asi jí s holkama bylo dobře,“ zdůrazňoval Martin. Poznal jsem, že by ráda se mnou chodila na schůzky a nebo by třeba zase vedla světlundy. Asi to byl dobrý oddíl, protože k nám občas dochází Kopretiny, Veverky, Lišky a Berušky. Máma se vždycky raduje ze setkání. Moje máma nemá žádný oddíl. Je doma, protože mám ještě dva sourozence. Musím říct, že se moje máma na mně vyžívá! Ví, že jí rád pomáhám. Chtěla jednou, až přijdou zase holky, abych udělal malé pohoštění. Třeba tu dobrou tvarohovou pomazánku, kterou děláme doma. To byl nápad!!! Ouha!!! V obchodě neměli tvaroh. Prodavačka mi poradila, abych si vzal Lučinu, že je dobrá a jemná, lepší než tvaroh. Doma jsem se dal do práce. To se ale divily děvčata a jak jim chutnalo!!! Mamka prozradila, že jsem to dělal já. A ještě malinovku k tomu. Od té doby jsem u

světlušek šikula. Mamince rád pomáhám. Tím si i dělám kuchaře bobříka. Co mě nebaví, je umývat nádobí. Na táboře jsme taky myli nádobí, ale to bylo úplně něco jiného...“ Sledovala jsem, jak čas pokročil a chtěla jsem odejít a skončit naše povídání. Nějak se mně to nedařilo. V duchu jsem děkovala Martinovi, že mi toho tolik řekl. Pociťovala jsem k němu dluh. Jen tak trochu a málo, jsem se zmínila o našem prvním skautském táboře, po velké odmlce, který se konal v Pusté Rybné, více jak před čtyřiceti lety. Poslouchal a chtěl, abych povídala více a ještě a ještě...

*Díky Martine,
že jsme se potkali v parku u kohouta,
díky,
že jsme si povídali a vzpomínali.
Bylo to milé.*

Bystra

Známky z došlých dopisů

Přátelé sběratelé došlých poštovních známek. Bylo vždy zvykem při charitativní sbírce, že jste přinášeli i známky z došlých dopisů a pohlednic. Ve sběru známek stále pokračujeme. Nastaly jen drobné změny. Možná, že si nejste jisti, zda schraňovat známky. A kam s nimi??? Sběr pokračuje i když se dnes více píše elektronicky. Jsou však mezi námi ti, kteří internet nemají a potřebují domluvu - jak? Přeci dopisem. Prosím, dojde-li vám dopis, buď známku patřičně odstříhnete, aby se zoubkování nenarušilo a nebo raději nechte celou obálku. Schraňujte jako dříve. Do krabičky a pak v den sbírky předáte. Známky budou zase odeslané řádovým bratrům, kteří za získané peníze podpoří misie a jejich potřeby. Věřím, že nebude jistě problém ukládat známky do určené krabičky a v den sběru známek je předat.

Sbírka došlých známek se koná **20. listopadu 2011 v neděli Krista Krále.**

V kostelích Proseč, Perálec a Nové Hrady
bude zviditelněna schránka pro sběr známek.

Termín je proto pozdní, abychom vám dopřáli času známky si připravit k předání. Děkuji za pochopení a pomoc potřebným.

Marie Soukalová, Podměstí

Prázdniny jsou za námi,
ve škole zas sedíme
a tebe, ó Duchu Svatý,
za pomoc my prosíme.

Pomáhej nám při učení,
ale také dobře žít,
ať s chudšími spolužáky
umíme se rozdělit.

Pomoz také učitelům,
ať trpělivost mají,
vždyť ty chyby malých žáků
oni dobře znají.

Jsme jen malé společenství,
ať se rádi máme
a na tvoji pomoc z nebe
vždycky spoléháme.

Marie Šplíchalová

Řešení tajenky z minulého čísla: „...byl vzkříšen“

Sudoku: A - 9,1,6,4,5,7,8,2,3; B - 3,7,4,2,8,9,6,1,5; C - 2,5,8,1,6,3,9,7,4; D - 5,9,7,3,1,8,2,4,6; E - 4,6,3,5,7,2,1,9,8;
F - 1,8,2,9,4,6,3,5,7; G - 7,2,9,8,3,5,4,6,1; H - 8,4,5,6,2,1,7,3,9; I - 6,3,1,7,9,4,5,8,2

Farní společenství: časopis pro vnitřní potřebu farností Proseč, Nové Hrady a Perálec.

Duchovní správa: Mgr. Zdeněk Mach • tel.: 603 275 062 • email: farnispolecenstvi@centrum.cz

Těšíme se na vaše příspěvky, které můžete zaslat na e-mail: fs@1969.cz. Uzávěrka příštího vydání: 6. 11. 2011.